

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวานลูกเคยเร่ร่อนไปทั่วโดยการเข้าไปสู่ความเป็นมิตรของมายา,ราวัน ลูกๆ ผู้เป็นต้นอ่อนที่บริสุทธิ์กลับมาไม่บริสุทธิ์ เวลานี้ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์อีกครั้ง
- คำถาม:** อะไรคือสิ่งที่ลูกแต่ละคนประหลาดใจกับตนเองและอะไรคือสิ่งที่พ่อประหลาดใจในตัวลูก?
- คำตอบ:** ลูกๆ ประหลาดใจในสิ่งที่พวกเขาเคยเป็น ที่พวกเขาเป็นลูกของใคร ที่พวกเขาได้รับมรดกจากพ่อเช่นนั้น และพวกเขาก็ลืมพ่อเช่นนั้น ราวันมาและนำหมอกเช่นนั้นมาที่ทำให้ลูกลืมผู้สร้างและสิ่งสร้างของท่าน พ่อประหลาดใจที่ลูกคนเดียวกันที่พ่อทำให้พวกเขาสูงส่งและผู้ให้พ่อได้ให้โชคของอาณาจักรแก่พวกเขาเริ่มที่จะประณามท่าน พวกเขาสูญเสียทุกสิ่งโดยการเข้าไปสู่ความเป็นมิตรของราวัน

โอมซานติ ลูกกำลังคิดอะไร? ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของลูก ลูกๆ แต่ละคนผู้เป็นมนุษย์ก็ประหลาดใจกับตนเองในสิ่งที่ลูกเคยเป็นและลูกเคยเป็นลูกของใคร แนนอนลูกเคยประกาศสิทธิ์ในมรดกจากพ่อก่อนแล้วอย่างไรและลูกลืมสิ่งนั้นอย่างไร ลูกเคยสโตประธานเป็นนายของทั้งโลก ลูกมีความสุขอย่างมากแล้วลูกก็ลงบันไดมา เมื่อราวันมาเขาก็นำหมอกเช่นนั้นมาที่ทำให้ลูกลืมผู้สร้างและสิ่งสร้างของท่าน ผู้คนก็หลงทางในหมอก ลูกเช่นกันก็ลืมว่าบ้านของลูกอยู่ที่ไหน และลูกเป็นผู้อาศัยของที่นี่ เวลานี้บาบาได้เห็นลูกของท่านผู้ที่ท่านได้ให้โชคของอาณาจักรแก่พวกเขาเมื่อ 5000 ปีที่แล้ว พวกเขามีชีวิตอยู่ในความสุขและความสุขสันต์อย่างยิ่ง ในเวลานี้ดินแดนนั้นกลายเป็นอะไร? ดูสิลูกได้เข้าไปสู่อาณาจักรของราวันอย่างไร! ลูกจะได้รับความทุกข์ในอาณาจักรต่างแดนอย่างแนนอน ลูกเร่ร่อนไปอย่างมาก ลูกเฝ้าแสวงหาพ่อด้วยศรัทธาที่มลายแต่ลูกก็ไม่ได้พบกับท่าน ลูกจะสามารถพบใครบางคนที่คุณนำไปไว้ในก่อนกรวดก่อนหินได้อย่างไร? จากการเร่ร่อนไปทั่วเป็นเวลาครึ่งหนึ่งของวงจรถูกก็สูญเสียความหวัง เป็นเพราะความไม่รู้ลูกจึงมีประสบการณ์ของความทุกข์อย่างมากมายในอาณาจักรของราวัน บาร์ตกลับมาอยากจนในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พ่อมองดูที่ลูกๆ และคิดว่า ลูกเร่ร่อนอย่างมากในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ลูกทำความเลื่อมใสศรัทธามาถึงครึ่งวงจรถืออะไร? เพื่อจะพบพระเจ้า เป็นไปหลังจากที่ลูกทำความเลื่อมใสศรัทธาที่พระเจ้าให้ผลนั้นแก่ลูก ท่านให้อะไร? ไม่มีใครรูสิ่งนี้ พวกเขากลายเป็นผู้ที่โง่เขลาอย่างแท้จริง ประเด็นเหล่านี้ทั้งหมดควรเข้ามาในสติปัญญาของลูก เราเคยเป็นอะไรและเราเคยปกครองอาณาจักรอย่างไร ในขณะที่ลงบันไดมา เราเฝ้าแต่ติดกับอยู่ในโชตรวนของราวัน มีความทุกข์ที่ไร้ขีดจำกัด ในตอนแรกลูกเคยมีความสุขที่ไร้ขีดจำกัด สิ่งนี้ควรจะเข้าไปในหัวใจของลูกว่ามีความสุขอย่างมากในอาณาจักรของลูก แล้วลูกก็มีประสบการณ์ของความทุกข์อย่างมากในอาณาจักรต่างแดน เช่นเดียวกับที่ผู้คนเหล่านั้นเชื่อว่าพวกเขาประสบกับความทุกข์เป็นอย่างมากในช่วงเวลาของการปกครองของอังกฤษ เวลานี้ลูกกำลังนั่งอยู่ที่นี้ ภายในลูกควรมีความคิดว่าลูกเคยเป็นใคร ลูกเป็นลูกของใคร พ่อให้อาณาจักรของทั้งโลกแก่ลูกอย่างไร และลูกกลับมาติดกับในอาณาจักรของราวันอย่างไร ลูกมีประสบการณ์ของความทุกข์เป็นอย่างมากและกระทำการที่สกปรกอย่างมากมาย แต่ละวันโลกก็กลับมาตกต่ำอย่างต่อเนื่อง แต่ละวันสันสการ์ของมนุษย์ก็กลายเป็นอาชญากรรมมากขึ้น ดังนั้นลูกๆ ควรมีสิ่งนี้ในสำนึกของลูก พ่อเห็นว่าลูกเคยเป็นต้นอ่อนที่บริสุทธิ์อย่างมาก ผู้ที่เคยได้รับโชคแห่งอาณาจักรของพวกเขาและลูกก็ลืมหน้าที่การงานของท่าน ในเวลานี้หากลูกต้องการที่จะกลับมาสโตประธานจากดโมประธานแล้วจงจดจำพ่อ พ่อของลูกแล้วบาปทั้งหมดของลูกจะถูกตัดออกไป อย่างไรก็ตามลูกก็ไม่สามารถที่จะจดจำพ่อได้ ลูกพูดซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่า บาบาฉันลืมท่าน โอ! แต่บาปของลูกจะถูกตัดออกไปได้อย่างไรหากลูกไม่มีการจดจำระลึกถึง? ประการแรกลูกกลับมาไม่บริสุทธิ์ด้วยการตกลงไปในกิเลสและประการที่สองลูกเริ่มที่จะประณามพ่อ ลูกตกลงไปในความเป็นมิตรของมายามากเช่นนั้นที่ลูกได้นำผู้เดียวที่ยกลูกขึ้นสู่ท้องฟ้าเข้าไปสู่ก่อนกรวดและก่อนหิน ลูกได้ทำการกระทำเช่นนั้นในความเป็นเพื่อนของมายา สิ่งนี้ควรจะเข้าไปสู่สติปัญญาของลูก ลูกไม่ควรที่จะคงอยู่อย่างเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่เป็นหินโดยสิ้นเชิงอีกต่อไป บาบาบอกลูกทุกวัน พ่อพูดประเด็นขึ้นหนึ่งแก่ลูก เมื่อมีการชุมนุมในบอมเบย์ลูกสามารถบอกพวกเขาว่า พ่อพูดว่า โอ ผู้คนของบาร์ต พ่อได้ให้โชคของอาณาจักรแก่ลูก ลูกเคยเป็นเทพในสวรรค์แล้วลูกเข้ามาในอาณาจักรของราวันได้อย่างไร? นี่ก็คือบทบาทในละครเช่นกัน ทำความเข้าใจผู้สร้างและตอนเริ่มตอนกลางและตอนจบของโลกของสิ่งสร้างของท่านแล้วลูกจะสามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง จดจำพ่อและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย แม้ว่าลูกทั้งหมดกำลังนั่งที่นี้สติปัญญาของบางคนก็เร่ร่อนไปที่ไหนสักแห่งและสติปัญญาของบางคนก็ไปที่อื่น สิ่งนี้ควรจะเข้าไปในสติปัญญาของลูกว่าลูกเคยอยู่ที่ไหนและเวลานี้ลูกได้ตกลงไปในอาณาจักรต่างแดนของราวัน ดังนั้นลูกจึงกลับมาไม่มีความสุขอย่างยิ่ง ลูกเคยมีความสุขมากในวัด

ของชีวา เวลานี้พ่อมาเพื่อพาลูกออกไปจากโรงคำประเวณีนี้แต่ลูกบางคนก็ยังไม่ได้ทิ้งที่นี่ไป พ่อพูดว่า ลูกจะไปสู่วัดของชีวาไหม? ลูกจะไม่ได้รับยาพิษนั้นที่นั่น ลูกจะไม่ทานหรือดื่มสิ่งใดที่สกปรกที่นั่น พวกเขา(ลัทธิและนารายณ์)เคยเป็นนายของโลก พวกเขาย้ายไปที่ไหน? พวกเขากำลังประกาศสิทธิในโชคของอาณาจักรของพวกเขาอีกครั้งหนึ่ง เป็นสิ่งที่ง่ายดายมาก พ่ออธิบายสิ่งนี้ ไม่ใช่ทุกคนมีค่าต้องงานรับใช้มากเท่ากัน อาณาจักรต้องมีการก่อตั้งขึ้นมาตามลำดับกันไปเช่นที่เคยเป็นเมื่อ 5000 ปีที่แล้ว ลูกต้องกลับมาสโตประธาน พ่อพูดว่า นี่คือนิกเกาท์ที่โตมประธาน พ่อมาเมื่อโลกกลับมาเก่าอย่างแท้จริง ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถอธิบายสิ่งนี้ พระเจ้ากำลังสอนพวกเราด้วยพาหนะนี้ เมื่อลูกจดจำสิ่งนี้ เมื่อลูกมีความรู้ทั้งหมดนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกลูกก็จะสามารถบอกผู้อื่นเกี่ยวกับสิ่งนี้และทำให้พวกเขาเป็นเหมือนกับตัวลูกเอง พ่ออธิบายว่าก่อนหน้านี้บุคลิกภาพของลูกเป็นเช่นอาชญากรและเป็นสิ่งที่ยากมากที่จะเปลี่ยน ลูกไม่สามารถที่จะขจัดความเป็นอาชญากรออกไปจากสายตาของลูก หนึ่งในอาชญากรของตณหาราคะที่ได้มีการละทิ้งไปแล้วด้วยความยากลำบากอย่างมาก และพร้อมกันนั้นก็ยังมีกิเลสทั้งห้าที่เหลืออยู่ มีความเป็นอาชญากรของความโกรธอย่างมาก ในขณะที่ลูกกำลังนั่งอยู่ที่ไหนสักแห่งแล้ววิญญาณปีศาจร้ายก็เข้ามาในตัวลูก นั่นก็เป็นความเป็นอาชญากรเช่นกัน ยังไม่มีใครกลับมามีอารยธรรมและดังนั้นผลลัพธ์ของสิ่งนั้นจะเป็นอย่างไร? ลูกจะสะสมบาปถึง 100 เท่า ลูกก็จะโกรธซ้ำแล้วซ้ำเล่า พ่ออธิบายว่าเวลานี้ลูกไม่ได้อยู่ในอาณาจักรของราวันอีกต่อไปแล้ว เวลานี้ลูกกำลังนั่งอยู่กับพระเจ้า ดังนั้นลูกต้องทำสัญญาที่จะกลับมาเป็นอิสระจากกิเลสเหล่านั้น พ่อพูดว่าเวลานี้จงจดจำพ่อ อย่ามีความโกรธ กิเลสทั้งห้าทำให้ลูกตกต่ำอย่างต่อเนื่องมาถึงครึ่งวงจร ลูกเคยเป็นผู้ที่สูงส่งที่สุดและลูกก็เป็นผู้ที่ตกต่ำที่สุดด้วยเช่นกัน เป็นกิเลสทั้งห้าที่ทำให้ลูกตกต่ำ เวลานี้ลูกต้องขจัดกิเลสเหล่านั้นออกไปเพื่อที่จะสู่วัดของชีวา จงเฝ้าแต่ขจัดหัวใจของลูกออกไปจากโรงคำประเวณีนี้ จดจำพ่อและความคิดสุดท้ายของลูกจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทาง ลูกจะไปถึงบ้าน ไม่มีใครอื่นสามารถชี้หนทางนี้แก่ลูกได้ พระเจ้าพูดว่าพ่อไม่เคยพูดว่าพ่ออยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน พ่อสอนราชาโยคะแก่ลูกและบอกลูกว่าพ่อจะทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก ไม่มีความจำเป็นสำหรับความรู้ที่นี้ที่นั่น ลูกกลายเป็นเทพจากมนุษย์และประกาศสิทธิในมรดกของลูก ไม่มีเรื่องของหะฐะโยคะ ฯลฯ ในสิ่งนี้ พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ เหตุใดลูกจึงพิจารณาว่าตนเองเป็นร่างกาย? ลูกจะไม่สามารถรับความรู้ได้ด้วยการคิดว่าตนเองเป็นร่างกาย สิ่งนี้ลูกกำหนดไว้แล้วเช่นกัน ลูกเข้าใจว่าลูกอยู่ในอาณาจักรของราวันและเวลานี้ลูกกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อที่จะไปสู่อาณาจักรของราม เวลานี้ลูกเป็นผู้อาศัยของยุครบรพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด แน่แน่นอนอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูกได้เลย คนหลายคนจะพักอยู่ที่นี้ได้อย่างไร? ไม่ใช่ว่าทุกคนที่กลายเป็นบราห์มินจะสามารถอยู่ที่นี้กับบราห์มาได้ ลูกต้องอยู่ที่บ้านของลูกเองและสติปัญญาของลูกต้องเข้าใจว่าลูกไม่ใช่ศูทรแต่เป็นบราห์มิน จุกของลูกบราห์มินนั้นเล็กมาก ดังนั้นขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูกและทำงานเพื่อหาเลี้ยงชีพของลูก ลูกเพียงแค่อ่านจดจำพ่อ ลูกเคยเป็นอะไรมาก่อน? เวลานี้ลูกกำลังนั่งอยู่ในอาณาจักรต่างแดน ลูกกลับมาไม่มีความสุขอย่างมาก เวลานี้บาบา กำลังพาพวกเรากลับไปอีกครั้ง ดังนั้นลูกแต่ละคนต้องสร้างสภาพที่มั่นคงในขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก ต้นไม้ที่ใหญ่โต (ครอบครัว) มากมายได้มาในตอนเริ่มต้นและแล้วในบรรดาพวกเขาเหล่านั้นบางคนก็ยังอยู่และบางคนก็จากไป สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกเคยอยู่ในอาณาจักรของลูกแต่ดูชีวาเวลานี้ลูกได้สิ้นสุดลงที่ใด! เวลานี้ลูกจะกลับไปยังอาณาจักรของลูกอีกครั้งหนึ่ง บางคนก็เขียนหาบาบาและพูดว่า บาบาคนนั้นคนหนึ่งที่ดีมากและเขาเคยมาเป็นประจำแต่เขาไม่มาอีกต่อไปแล้ว หากเขาไม่มานั้นก็หมายความว่าเขาได้ตกลงไปในกิเลสและดังนั้นเขาจึงไม่สามารถซึมซับความรู้ได้ แทนที่จะก้าวหน้าพวกเขาก็ตกลงไปเรื่อยๆและจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่มีค่าไม่กี่สตางค์ มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างสถานภาพของราชาและสถานภาพที่ต่ำ ถึงอย่างไรที่นี้ก็มีความสุข แต่เวลานี้ลูกต้องทำความเพียรพยายามเพื่อประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง ทุกคนสามารถเข้าใจได้ว่าใครที่สามารถประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง เวลานี้ทุกคนกำลังทำความเพียรพยายาม กษัตริย์มหันตราชแห่งโกปาลก็กำลังทำความเพียรพยายามเช่นกัน กษัตริย์เหล่านั้นก็มีค่าไม่กี่สตางค์เท่านั้นในขณะที่ลูกกำลังไปสู่อาณาจักรสุริยวงศ์ ความเพียรพยายามของลูกควรจะเป็นเช่นนั้นที่ลูกสามารถจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของลูกประจำแห่งชัยชนะ พ่ออธิบายแก่ลูกๆว่า เฝ้าแต่ตรวจสอบหัวใจของลูกและถามตนเองว่าสายตาของลูกกลายเป็นอาชญากรในเวลาใดหรือไม่ หากสายตากลับมา มีอารยธรรมและแล้วจะต้องการอะไรอีก? แม้ว่าลูกไม่ได้ซื้อแว่นในกิเลสอีกต่อไป สายตาของลูกก็เฝ้าแต่หลอกลวงลูกไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง ตณหาราคะคือกิเลสอันดับหนึ่ง สายตาที่เป็นอาชญากรก็เลวร้ายอย่างมาก เหตุนี้เองจึงมีคำว่า “สายตาที่เป็นอาชญากร” และ “สายตาที่มีอารยธรรม” พ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัฏฐ์จักลูกๆ ท่านรู้ว่าพวกเขาทำอะไรและพวกเขาทำงานรับใช้อะไร แม้กระทั่งเวลานี้ท่านก็ได้รับข่าวที่แฝงตัวว่าสายตาที่เป็นอาชญากรของคนนั้นคนนี้ยังไม่เปลี่ยนแปลง เมื่อเวลาผ่านไปพวกเขาก็จะเขียนถึงบาบาได้อย่างถูกต้องแม่นยำมากยิ่งขึ้น พวกเขาเองจะรู้สึกได้ว่าพวกเขาเคยพูดโกหกมาเป็นเวลายาวนานและตกต่ำลงมาอย่างต่อเนื่อง ความรู้ที่นี้ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของพวกเขอย่างแท้จริง เหตุนี้เองพวกเขาจึงไม่สามารถสร้างสภาพนั้นได้ พวกเขาซ่อนความผิดของพวกเขาจากพ่อ ผู้คนมากมายก็ซ่อนความผิดของเขาในลักษณะนั้น ลูกไม่ควรจะซ่อนโรคภัย

ของกิเลสทั้งห้าจากศัลยแพทย์ ลูกต้องบอกความจริงว่า สติปัญญาของฉันไปยังทิศทางอื่นและไม่ได้ตรงไปสู่ชีพบาบา เมื่อลูกไม่ได้บอกความจริงโรคภัยของลูกก็จะเลวร้ายลงเรื่อยๆ เวลานี้พ่ออธิบายว่า ลูกๆ กลับมามีสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณ! คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ! ดวงวิญญาณทั้งหมดคือพี่น้องเพศชาย ลูกเคยมีความสุขอย่างมากเมื่อลูกมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา เวลานี้ลูกได้กลับมาไม่มีความสุขและกลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา เกิดอะไรขึ้นกับลูก? ทุกคนพูดว่าหนทางของการครองเรือนที่บริสุทธิ์นั้นมีมาตั้งแต่ตอนเริ่มต้นของเวลา พวกเขาถามว่า รามและลี้ดาไม่มีบุตรหรือ? อย่างไรก็ตามที่นั่นเด็กๆ ไม่ได้เกิดมาจากบาป โอ! แต่นั่นก็เป็นโลกที่ปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ เด็กๆ ไม่ได้เกิดมาด้วยความคดโกงที่นั่นที่นั่นไม่มีกิเลสเลย อาณาจักรนี้ของราวันไม่ได้คงอยู่ที่นั่น นั่นคืออาณาจักรของราม ราวันจะสามารถเข้ามาที่นั่นได้อย่างไร? สติปัญญาของมนุษย์ได้ถูกทำลายไปอย่างสมบูรณ์ ใครที่ทำลายพวกเขา? พ่อทำให้ลูกสติโพรธานและพาเรือของลูกข้ามฟากไป ดังนั้นใครทำให้ลูกสติโพรธาน? มันคือราวัน ลูกลืมสิ่งนี้เช่นกัน พวกเขาพูดว่าสิ่งนี้คงอยู่มาตั้งแต่ตอนเริ่มต้นของเวลา โอ้ จริงหรือ? ดังนั้นตอนเริ่มต้นของเวลาคือเมื่อใด? จงให้บัญชีของสิ่งนั้นกับพวกเรา พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย พ่ออธิบายว่า พ่อให้โชคของอาณาจักรที่ยิ่งใหญ่แก่ลูก ลูกๆ ผู้คนของบาร์ตเคยมีความสุขมาก ไม่เคยมีใครอื่นในเวลานั้น ชาวคริสเตียนก็พูดเช่นกันว่าเคยเป็นดินแดนสุชาติ มีภาพลักษณ์ของเหล่าเทพด้วยเช่นกัน ไม่มีสิ่งใดที่เก่าแก่ไปกว่าพวกเขา ลักษณะและนารายณ์จะเก่าแก่ที่สุดและสิ่งใดที่เป็นของพวกเขา ก็จะเก่าแก่ ศรีกฤษณะเป็นผู้ที่เก่าแก่ที่สุดในบรรดาพวกเขาทั้งหมด ศรีกฤษณะเคยเป็นผู้ที่ใหม่ที่สุดเช่นกัน เหตุใดจึงกล่าวว่าเขาเป็นผู้ที่เก่าแก่ที่สุด? เพราะเขามีชีวิตอยู่ในอดีต ลูกเคยสวยงามและเวลานี้กลับมาน่าเกลียด ผู้คนก็มีความสุขมากที่ได้เห็นรูปกฤษณะที่น้ำเงินเข้ม พวกเขาแม้กระทั่งแกว่งกฤษณะในรูปที่เป็นทารกในเปล พวกเขาจะรู้ได้อย่างไรว่ากฤษณะเคยสวยงามเมื่อไหร่? พวกเขาความรักอย่างมากต่อกฤษณะ แต่เราทำอะไร? (พวกเขาไม่ได้รักเธอมากขนาดนั้น) พ่อพูดว่า ลูกกำลังนั่งที่นั่นในความเป็นมิตรของสัจจะ เมื่อลูกออกไปสู่ความเป็นมิตรกับเพื่อนที่ไม่ดีลูกก็ลืมพ่อ มายามีพลังมาก แม้แต่ช้างก็เคยถูกกลืนกินโดยจระเข้ มีหลายคนที่พร้อมจะหนีจากไป หากพวกเขามีความหลงทะนงตนแม้แต่เล็กน้อยพวกเขาก็ทำลายทุกสิ่งของพวกเขาเอง พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดจะเฝ้าต่ออธิบายแก่ลูก ลูกต้องไม่สูญเสียความหวังในสิ่งนี้และพูดว่า ทำไมบาบาจึงพูดเช่นนั้น? เกียรติของฉันได้สูญเสียไป โอ! แต่ลูกได้สูญเสียเกียรติทั้งหมดของลูกไปแล้วในอาณาจักรของราวัน ลูกนำอันตรายมาให้กับตนเองเมื่อลูกมีสำนึกที่เป็นร่างและลูกก็ทำลายสถานภาพของลูก ความโกรธและความละโมภก็เป็นสายตาที่เป็นอาชญากรเช่นกัน เป็นเพียงเมื่อลูกเห็นบางสิ่งที่ลูกชอบเท่านั้นที่ลูกจะกลับมละโมภ พ่อมาและมองดูที่สวนของท่านและเห็นความหลากหลายของดอกไม้ หลังจากที่อยู่ที่นี่ ท่านก็มองดูดอกไม้ในสวนอื่น ผู้คนก็ถวายดอกไม้แก่ชีพบาบาด้วยเช่นกัน ท่านคือดอกไม้ที่มีชีวิตผู้ไม่มีตัวตน ลูกกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อจะกลายเป็นดอกไม้เช่นนั้นด้วยเช่นกัน บาบาพูดว่า ลูกๆ ที่แสนหวานคิดว่าอะไรก็ตามที่ผ่านไปแล้วเป็นละคร อย่าได้คิดเกี่ยวกับสิ่งนั้น ลูกทำความเพียรพยายามเป็นอย่างมากแต่ก็ยังไม่เกิดขึ้น ไม่มีสิ่งใดที่หลงเหลืออยู่ โอ! แต่ปวงประชาที่เป็นที่จำเป็นเช่นกัน แม้ว่าใครบางคนที่ได้ยินความรู้นี้เพียงเล็กน้อย เขาก็กลายเป็นส่วนหนึ่งของปวงประชา ปวงประชามากมายก็จะถูกสร้างขึ้น เมื่อได้ยินความรู้นี้แล้วก็จะไม่มีวันถูกทำลายได้ หันที่ที่พวกเขาได้ยินว่านี่คือชีพบาบา นั่นแหละ! พวกเขา ก็จะกลายเป็นส่วนหนึ่งของปวงประชา ภายในลูกควรจะมีสำนึกว่าลูกกำลังได้มาซึ่งอาณาจักรที่เคยเป็นของอาณาจักรของลูกอีกครั้งหนึ่ง สำหรับสิ่งนั้นลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างเต็มที่ งานรับใช้กำลังก้าวหน้าไปอย่างถูกต้องอย่างแน่นอน อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะไปยังวัดของชีวาจขจัดกิเลสทั้งหมดออกไป เฝ้าแต่นำหัวใจของลูกออกไปจากโรงดำประเวณีนี้ ก้าวออกไปจากมิตรที่เป็นศัตรู

2. เข้าใจว่าสิ่งใดก็ตามที่ผ่านไปแล้วอยู่ในละครและอย่าได้คิดถึงสิ่งนั้น อย่าได้มีความหึงหวง โส อย่าได้รู้สึกสิ้นหวังเมื่อลูกได้รับการแก้ไข

พร: ขอให้ลูกมีศรัทธาในสติปัญญาและขอให้ลูกอยู่อย่างไว้กังวลและไปถึงจุดหมายปลายทางของความสมบูรณ์พร้อมของลูกด้วยรากฐานแห่งศรัทธา
ศรัทธาคือรากฐานของความสมบูรณ์พร้อมในชีวิตบราห์มินและถ้าหากรากฐานนี้แข็งแกร่งก็รับประกันได้

ว่าลูกสามารถไปถึงจุดหมายปลายทางของความสมบูรณ์พร้อมด้วยความเร็วที่สุด ผู้ที่มีศรัทธาที่ถูกต้องคงอยู่อย่างไว้ถ่วงอย่างสม่ำเสมอ ศรัทธาที่ถูกต้องคือการรู้ถึงรูปที่มีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณของลูก การยอมรับและการเคลื่อนไปตามนั้นและรู้จักพออย่างถูกต้องอย่างที่ท่านเป็น รูปของท่านและวิธีการที่ท่านเล่นบทบาทของท่าน ผู้ที่สติปัญญามีศรัทธาเช่นนั้นจะได้รับชัยชนะ

คติพจน์:

ผู้ที่ให้ท่านเวลาและความสุขของเขากับทุกคน และปรารถนาเพื่อให้ได้มาซึ่งการบรรลุผล คือ ผู้ให้ท่านที่ยิ่งใหญ่

***** โอม ชานติ *****